

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 10

DECEMBER 1946

2. AARG.

VORE POKALVINDERE 1946

En af de store Begivenheder i det forløbne Aar var Pokalfinalen, hvor vore Spillere slog A.B. 7—2 efter det bedste Spil vi har set i Idrætsparken i Efteraaret.

Det er da kun naturligt, at vi i dette Nummer af Bladet, Aarets sidste, bringer et For-

sidebillede af Holdet, som en ringe — men velment Cadeau for deres Indsats i Pokalturneringen 1946.

Uden Tvivl kender alle vore Medlemmer Spillerne, men vi skal for en Ordens Skyld give Dem Navnene:

Staaende fra venstre: Træner R. C. Mountford, Hans Colberg, Ejner Olsen, Leo Nielsen, Henrik Ploger, Walther Christensen og Egon Sørensen.

Siddende fra venstre: Johannes Ploger, Erling Sørensen, Kaj Christiansen, John Hansen og Ib Bengtsson.

Søndag den 3. November var en dejlig Dag for alle Klubbens Supporters. I en udmærket og straalende koncentreret Kamp vandt vi igen en Pokalfinale efter et Spil, der ikke levede nogen Tvivl om, hvem der den Dag var det bedste Hold i Idrætsparken. Og jeg vil tro, jeg i Overensstemmelse med alle Klubbens Medlemmer, naar jeg siger Holdet Tak for den gode Indsats, og jeg tror at Spillerne selv den Dag fik Belønning for deres gode Træningsarbejde helle Efteraaret igennem og Belønning for de mange Timers maaske sure Slid i Konditionstræningen. Alle disse Timer er nu glemte i Overbevisningen om, at uden en perfekt Kondition vil det lille Fortrin vi maaske har paa det rent tekniske Omraade ikke komme til sin Ret i Kampene. Den „3 Dage om Ugen“ Træning, som er praktiseret i Efteraaret gav sin Belønning i Form af de Guldmedaljer, som Spillerne havde lovet hinanden at gøre et ekstra Stykke Arbejde for at opnaa. At *Knud Lundberg* „vandt 3. Halvleg i Højtaleren bøjer vi os for, men saafremt *Leo Nielsen* havde været ligesaa „fræk“ som *Lundberg*, saa havde man passende kunnet svare ham, at der ikke var noget „Frem“ hellere vilde end møde *A. B.* i Finalen til næste Aar, men at han saa gerne saa, at *A. B.* i Mellemtiden prøvede at lære det lille Spil, saaledes at vi kunde faa lidt mere Modstand!

Det, der for mig var det glædeligste ved den Kamp var, som jeg skrev ovenfor, den straalende Koncentration Holdet viste, og med det tænker jeg nærmest paa 2. Halvleg. Efter at vi, efter to Minutters Spil, var kommet foran med 3—2, fik *A. B.* en Periode paa ca. 10 Min. hvor den pressede meget stærkt. Da var det, det var godt at se, hvorledes Fløjhalbacks og Innerwings gik med tilbage og kæmpede saa koncentreret, indtil vi igen fik Greb om Spillet. Og siden havde *A. B.* ingen Chance, de mistede Troen og Modet, medens vi holdt Farten, og det blev kun et Spørgsmaal om Sejrens Størrelse. Det er mig imod at skulde fremhæve den ene for den anden af Spillerne, men en af Aarsagerne til Sejren var ganske givet *Ejner Olsens* gode Præstation. Han havde faaet den ene Opgave udelukkende at koncentrere sig om sin Innerwing (*Karl Aage*), og vi havde været glade, om han løste denne. Han ikke alene løste den, endda paa en saadan Maade, at man overhovedet ikke bemærkede *Karl Aages* Tilstedeværelse paa Holdet, men han fik ogsaa Tid til at gøre sig bemærket ved en Række gode Afleveringer. Uden, som de fleste andre paa Holdet, at være i Besiddelse af det store Talent, har *Ejner* vist, hvad flittig Træning kan føre til, og jeg vil ønske for ham, at det ikke bliver den sidste Guldmedalje han faar. Samtidig er hans Præstation en Opmuntring til alle dem, der flittigt passer Træningen, — *Belønningen kommer en Dag.*

Ved Turneringskampen mod *Fremad* oplevede vi, at Dommeren ikke var helt gode Venner med Tidtagningen. En hel Række af Ure viste, at Halvlegene var henholdsvis 40 og 35 Sek. for lange; det havde vel ingen Indflydelse haft, saa-

fremt der i denne Forlængning ikke var sket noget af Betydning for Kampens Udfald. Men her oplevede vi, at *Fremad* fik deres Maal i den Tid, der var spillet for meget og af den Grund fik uafgjort.

I en Turnering, hvor hver eneste Point, ja, hver eneste Maal kan være kostbart, er det utiladeligt, at noget saadant kan ske. Tænk den Situation til Bunds, at det var en Klub i Bunden af Turneringen, hvor Nedrykning havde været Følgen af dette ulovligt scorede Maal, det vilde have været lidt af en Katastrofe alene paa Grund af en Dommers Sløseri. For Sløseri er det, naar en Dommer møder op til en vigtig Kamp uden Stopur og saa ikke, naar der ganske givet var Lejlighed til det, laaner et, da baade Dommeren i den foregaaende Kamp og en af hans egne Linievogtere var i Besiddelse af saadanne, men lader fem være lige. Det er meget vanskeligt for ikke at sige ugorligt at tage Tiden nøjagtig paa et ganske almindeligt Lommeur. Signalet til Begyndelsessparket er f. Eks. ikke ensbetydende med, at Halvlegen er begyndt, først naar Spilleren har sparket til Bolden, og denne er gaaet en Distance som sin egen Omkreds, maa Dommeren sætte sit Ur i Gang. Og tænk Dem ved Standsninger under Spillet, hvor nøje man skal se paa et almindeligt Ur baade ved Spillet Standsning og ved dets Genoptagelse, for at konstatere hvor megen Tid, der er gaaet tabt.

Jeg vil tro, at det er første Gang i lang Tid, at en Divisionskamp er spillet uden Anvendelse af et Stopur som Tidsangiver, eller mon Hr. Schack har præsteret det før? Og jeg vil ogsaa tro, at det bliver sidste. Klubben har ikke protesteret, men har indberettet Sagen til D.B.U.s Turneringsudvalg og bedt dem tage sig af den, og saa er det vel at vente, at der kommer en bedre Ordning i Fremtiden. Man skulde nødig komme ud for et saadant Maal, scoret efter Tid, kunde komme til at koste en Klub mange Penge. (Nedrykning!).

Og saa er Jubilæumsaaret ved at rinde ud, og Spillerne, Trænerne og Ledelsen faar et lille Fusterum, inden vi igen tager fat for Alvor i Slutningen af Januar med Forberedelsen til den kommende Foraarturnering. Andet Sted vil De kunne se, hvorledes det sportslige har været, og paa den forestaaende Generalforsamling i Februar vil Aarets økonomiske Resultat være opgjort. Takket være Pokalfinalen vil vel ogsaa Jubilæumsaaret med dets store Udgifter kunne udvise et mindre Overskud. Vinterhvilen vil af mange af vore Spillere sikkert komme veltilpas, da flere af dem har ligget i uafbrudt Træning siden Slutningen af Januar, og Lysten til at tage fat igen efter Nytaar forhaabentligt akkumuleret saa meget op, at vi kan være med i Kampen om Danmarksmesterskabet, som skal være vort næste Maal.

Bladudvalget

ønsker alle Medlemmerne, Annoncerne samt alle, der læser Bladet, en god og hyggelig Jul og et godt Nytaar med Tak for det forløbne Aar.

Medlemmer som har faaet det af Klubben indstiftede Æresemblem i Guld

Aarsskiftet

Klubbens Jubilæumsaar er ved at rinde ud, og der kan da være Anledning til at se paa, om Aaret indfriele vore Forventninger, sportsligt og økonomisk.

Turneringen 1945/46 gav vore Hold smukke Placeringer. 1. Hold blev Nr. 4 — noget lavere end vi havde haabet — men 2. og 5. Hold vandt deres Rækker, og yngre Afdeling gav os ikke mindre end syv Førstepladser. For Drengerækkernes Vedkommende vandt alle fem Hold, ialt 9 Turneringsvindere af 17 anmeldte Hold — et enestaaende smukt Resultat og vanskeligt at overgaa i et senere Jubilæumsaar.

Af de sportslige Arrangementer var Ungdomsstævnet, med Deltagelse fra Norge, Sverige, danske Provinsbyer og vore egne „Kinesere“, en stor Propaganda for Fodbold og for vor Klub — trods Regnvejret, der desværre fulgte hele Stævnet. Den festlige Ramme, som godt besatte Tilskuerspladser giver Kampene, maatte Drengene savne, og selv vore mange voksne Medlemmer lod sig afskrække af Væden og gik Glip af megen god Fodbold.

Den smukke Indmarch af alle de deltagende Hold paa Idrætsparkens Bane med Nationernes Flag i Spidsen for hvert Lands Deltagere og de Unges Samvær gennem hele Ugen med Udflugter og Besøg paa forskellige Virksomheder vil være dem et Minde for Livet og han knyttet Venskabsbaandene fastere mellem nordisk Idrætsungdom og disses Ledere.

Naturligvis havde vi regnet med et betydeligt økonomisk Offer paa dette store Arrangement, idet alle Udgifter ud over Rejsen blev afholdt af „Frem“, men de ovenfor anførte Forhold bevirkede, at Stævnet kom til at koste Klubben op mod 18—20.000 Kroner; men vi regner med, at disse Penge alligevel er givet godt ud som Propaganda for Fodbold og for vor Klub.

1. Holds Jubilæumskamp mod et saa forment Hold som den belgiske Mesterklub R. F. C. Melinois, der grundet paa den dyre Flyverejse var ret kostbar at arrangere, gav et lille Overskud, men til Gengæld et for os mindre godt sportsligt Resultat. Vi husker alle vort Holds gode 1. Halvleg, og da vi endnu lidt ind i 2. Halvleg førte 3—0, virkede det som en koldt Douche, at vore Gæster scorede 4 Gange, uden at vi kunde gengælde. En bedre Koncentration fra vore Spilleres Side burde have givet os den Glæde at sejre i Jubilæumskampen. Belgierne var forøvrigt et udmærket Bekendtskab baade paa og uden for Spillepladsen, og vi glæder os til at spille en anden Gang mod Malinois enten her eller i Belgien.

Paa seive Fødselsdagen var det os en Glæde at se saa mange Venner og Medlemmer ved den minderige og smukke Fest, og af Borgmester Munks Tale forstod vi alle, at Københavns Kommune i høj Grad er opmærksom paa Idrættens Betydning for den opvoksende Slægt, og at man er klar over, hvilket Arbejde der gøres i Klubberne, og at vi fra den Side kan regne med al mulig Støtte i vort idrætslige Arbejde.

I Cricket har der været en glædelig Fremgang baade i Interesse og i sportslige Resultater, og vi haaber, dette maa ved vare i de kommende Aar, og at vi efterhaanden faar oparbejdet Interessen hos vore Dreng.

Efteraarets Resultater kan ikke maale sig med forrige Aars, men 1. Hold bragte dog „Frem“s Navn paa Pokalen for 4. Gang, og vort Haab er nu at vinde Pokalen til Ejendom ved en 5. Sejr, og selv om vi har sat 5 Points over Styr, er der stadig en Chance for Mesterskabet eller i hvert Fald for en god Placering. 2. og 5. Hold fører i deres Rækker, medens 3. og 4. Hold ligger noget tilbage — yngre Afdelings Hold varierer en Del — nogle er jævnt placeret, og andre er mellem de førende i Rækken, men alt ialt som nævnt ikke paa Højde med Fjoraarets.

Spillere og Ledelse har været særdeles godt tilfredse med Træneren Mountfords Maade at tage Tingene paa, baade hvad angaar selve Træningen og øvrige Forhold, der knytter sig til en Træners Virksomhed.

Et Vidnesbyrd om vor Tiltro til Mountfords Evner og Viden er det, at Klubben har knyttet ham til sig foreløbig for tre Aar, og hans Virke vil uden Tvivl bære gode Frugter — ikke mindst hans Samarbejde med vore Trænere for yngre Afdeling venter vi os meget af, saaledes at Senior-Holdene stadig kan faa de Afløserer, der er Brug for paa de forskellige Hold og her ved fastholde den opadgaaende Linie, der har præget Klubben gennem en saa lang Aarrække.

Det ser jo ud til, at Sekunda-Turneringerne fra Efteraaret 1947 bliver ændret efter bedre Principper, og selv om den skitserede Ordning ikke kan siges at være helt tilfredsstillende for os, vil det sikkert vise sig at være en Forbedring.

De Ændringer af sportslig, økonomisk og repræsentativ Art, som de fem gamle Klubber i „Stævnet“ har accepteret, kan kun udlægges som vort Ønske om at imødekomme berettigede Ønsker fra de øvrige Klubber under K. B. U. og vil forhaabentlig gavne Samarbejdet og det gode Fodboldspil her i Byen.

Under samme Synsvinkel maa man ogsaa se den af de samme fem Klubber vedtagne Bestemmelse om, at københavnske Klubber, der i 10 Aar uafbrudt har deltaget i D. M. Turnerings 1. Division, er velkomne til at blive optaget i „Stævnet“, hvis vedkommende Klub selv ønsker det.

Lad os saa forlade 1946 med Tilfredshed — et i saa mange Maader „Mærkeaar“ — og se frem til 1947 med Fortrøstning og Ønske om fortsat Fremgang for vor kære Klub.

Glædelig Jul og godt Nytaar til alle Medlemmer og Venner af Klubben og en hjertelig Tak for al Hjælp og Støtte i det store Arbejde — sportsligt og administrativt — som Jubilæumsaaret medførte, men som ogsaa var nødvendig for at gennemføre de forskellige Arrangementer paa saa god og smuk Maade, som det skete.

DA VI „LAMMETÆVEDE“ A. B.

Kan I se Komækken? Naa, ikke. Det kan jeg. Hvis nogen kommer og paastaar, at A. B.erne er et studert Folk, saa siger jeg: Det er *Løvn*. Efter den Taktik Akademikerne lagde an i anden Halvleg, saa er det i hvert Fald ikke Fodbold, de har studeret. — En Sejr er en Sejr, og alle 11 Fremmere spillede som smaa Engle med Vinger. — A. B. havde ingen Vinger, det var vel antagelig derfor, at Landsholdsbackerne Bastrup og Poul forlod deres Pladser og gik op paa Fløjene. A. B. burde have sat back'erne paa som wings, saa havde de ikke behøvet at skynde sig saa meget tilbage efter deres mange Skovture Og wing'erne burde have spillet backs. — Her vilde de antagelig heller ikke have lavet saa meget Spræl. I anden Halvleg tullede Lundberg rundt, som om han var paa Fodtur til Paris, og Einar Olsen, der faktisk kun var menig i det fine Selskab, gav den flotte Løjtnant Carl Aage en ordentlig Stroppetur. Carl Aage fik aldrig Benene til Jorden, og hvordan skal man saa kunne spille Fodbold. I Virkeligheden spillede Ejnar, som han i sin Tid spillede for Als. — B-Række Fodbold er ogsaa en Slags Pokalfodbold. Her gælder det om at sætte sig paa Manden. Det gælder bare om, hvem der kommer først. Og det gjorde Ejnar jo straalende i denne Kamp.

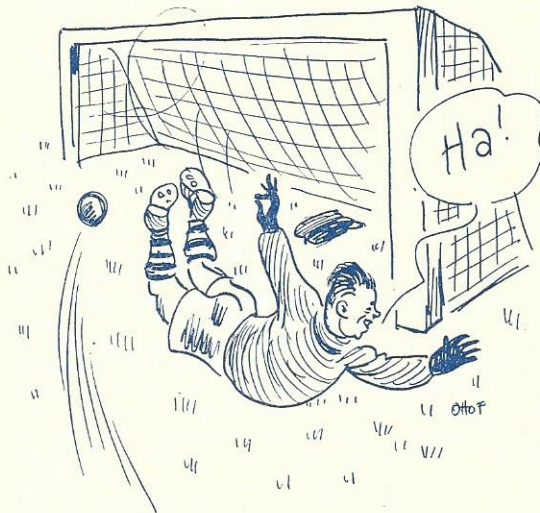

Carl Aage fik aldrig Benene til Jorden.
- E. O. simpelthen satte sig paa ham.

.... Og „Ivan den Grusomme“ naaede ikke at „vippe“ hverken John eller Erling. De var væk, hver Gang han kom. De havde ikke noget at skulle have klinket.

7-2 var et straalende Resultat.

Lad bare Lundberg sige, at han er ked af, at der er kommet saa mange fremmede Navne paa deres Pokal — den Vittighed kan bruges til næste Aar, naar Frem og A. B. forhaabentlig mødes i Finalen. Saa er det bare Leos Tur i Mikrofonen (altsaa, denne Gang Hovedet helt hen til Mikrofonen, Leo) at sige: Paa Frem's Vegne takker vi A. B. for den halvsløje Kamp — vor Sejr var afgjort for lille. Jeg er blot ked af, at der er kommet saa mange fremmede Navne paa vor Pokal Og kan I se Lundbergs Ansigt, naar Leo holder den Brandtale for fuld Damp i Mikrofonen, og hele Idrætsparken morer sig herover. Og derefter vil Obersten slutte med en Tale i to Afdelinger og fortælle, at der har været spillet om Pokalen i 37 Aar. Saa maa det vel efterhaanden være blevet Gammelsølv

Egons Ansigt straalende af Glæde i Køge, da Bolden sejlede ind.

Og hvorfor vandt vi saa. — Ja, den var for tydelig den i Køge med at tabe 3-1 til Young. Det var jo *Taktik* det hele. *Camouflage*. Den havde Mountford regnet godt ud. Bare spille en god Kamp i Køge og — *tabe*. Den har jeg gennemskuet. A. B. skulde bare tro, at vi var daarligt kørende. Det var i Virkeligheden knagende godt gjort af Erling, Kai og John i Køge hele Tiden for tomt Maal at jonglere Bolden lige udenom Maal. I Stedet for at raabe *Møg* burde man i Køge have klappet begejstret i Hænderne, hver Gang Bolden gik lige udenom. Det var selvfølgelig derfor, Erling dansede saa løjerlig rundt paa Banen, og det var selvfølgelig derfor, at ham — Egon smed sig i den forkerte Side og alligevel, for at det skulde se ud af noget, fik Haand paa Bolden, saa Frede med de 150 Maal blot behøvede at støve den ind i Nettet. Egons Ansigt straalende af Glæde, da Bolden sejlede ind. Det var jo blændende Taktik fra Egons Side, og det maa Frede være glad for, ellers havde han aldrig faaet Maal Nr. 149, — og

Da John kom til at lave et Maal i Køge var hele Holdet over ham ...

saa var hans Rekord røget. Jeg saa ogsaa godt nede i Køge, da John kom til at lave et Maal, da var hele det øvrige Fremmerhold over ham og var ved at rive Hovedet af ham, — han fik sig en alvorlig Advarsel. — Han havde lavet flere Maal, kunde han jo have ødelagt hele Camouflagen. „Jeg kunde ikke gøre for det,“ sagde John undskyldende efter Kampen. „Jeg kom til at kikse en Bold, — den skulde have været lige udenom Stangen.“

Og selv A. B. var ude paa at bluffe. 5—1 til Fremad. Vi troede alle, det var Bluf, men de spillede i Virkeligheden ikke bedre, men det vidste vi ikke, førend de røg paa den: 7—2 til Frem. Blændende Taktik fra Mountfords Side.

Frem spillede rigtig Pokalfodbold. Alle Mand til Sagen. Lange John snoede sig som en Aal i Mudderet, og Erling dansede Balletfodbold lige til Englandsturen. Hans Spil var saa godt, at hvis vi solgte ham til England, kunde vi blive af med hele Valutapukkelen. Og hvad gik der af Kai. Var han daarlig? Nej, den med Haanden var vel ogsaa Taktik. Her gik Skumlere og glædede sig paa Forhaand over hans Afbud, og saa gaar han hen og spiller sig fra sin „Blaalys-Tilværelse“ til igen at være Aarets Fund. I hvert Fald var han Frem's Fund i denne Kamp. Op paa venstre Fløj boltrede „Ibbermand“ sig paa en hel Tønde Land og gav elegante Prøver paa sin Skydefærdighed fra off-side Stillinger. Og paa den modsatte Fløj behandlede Pløger Bastrup (naar han ikke spillede wing) som en Lilliputspiller. Den flyvende Bastrup var til en Afveksling ude at svømme, hver Gang Pløger med en lille elegant Dribbling med Storetaaen spillede sig fri, medens Bastrup under stor Jubel kurede en hel Banelængde, som om han var paa Rulle-skøjter.

Og hele Forsvaret holdt Stand. Leo en fin Stopper uden Præst-Hallucination. Walther spillede og fintede, som om han ikke havde daarligt Ben. Colberg fra Bornholm var selvfølgelig mere røget end A.B.s venstre backwing var speget. Og Henrik Skæg glemte ikke et Øjeblik at passe paa Centringerne fra den modsatte Fløj. Det Maal, Egon gav A.B., var en Følge af et Øjeblik's Distraktion. Han tog Fejl og troede,

det var Køge-Taktik. Det var aldeles oplagt, hvordan kunde Dalfeldt ellers lave Maal fra en Vinkel paa 179 Grader. Ellers maa han være matematisk begavet.

Efter denne straalende Pokalsejr, der fuldtud bekræfter mit Synspunkt, at Frem er den bedste Klub i Verden, kunde man heldgvis om Mandagen gaa lige paa Arbejdspladsen uden at snige sig ind, med hævet Bryst og med Frem's Klub-embler paa den rigtige Side af Reversen og med alle Frem's Sympatimærker som Ordner paa Brystet. Den Mandag og de efterfølgende Dage var der ingen Diskussion om, hvem der spillede bedst Fodbold, — alle Kværulanterne, der paa Arbejdspladserne rundt om i Byen ligger paa Lur, skulde denne Gang nok holde Kæft.

For 7—2, det er et Resultat, der luner.

Den hennafarvede.

— Med hævet Bryst og med Frem's Klub-embler paa den rigtige Side af Reversen

TIL POKALFEST I GENSYNSGLÆDENS TEGN

Efter den straalende Pokalsejr i Idrætsparken afholdt Klubben om Aftenen stor Pokalfest i Restaurant Nimbs smukke Selskabslokaler. Grundlaget for den rette Stemning havde jo vort I Hold paa en smuk Maade sørget for ved at slaa A. B., og 3. Halvlegs store Pokaisus udeblev heller ikke. Stemningen var i Atomhøjder. Aftenen stod bortset fra Pokalen og Ibs Svende-sølvmedaille som Kobbersmed i Guldets Tegn.

I Nimbs smukke Guldsal var 11 raske Guldmedaillevindere Aftenens naturlige Midtpunkt. Endvidere havde Bestyrelsen denne Gang udvidet Rammerne for Fstedtagere og inviteret Klubbens Guldembler-Indehavere med. Dette satte yderligere Præg paa Aftenen at se disse gamle Dreng, der hver i deres Tidsperiode af Klubbens Liv har trukket et Læs for Frem. Med Bestyrelsen i Spidsen deltog endvidere alt, hvad der har med Frem at gøre, Spilleudvalg, Trænere o. s. v., alle m. Damer.

Og endelig har jeg gemt til sidst for at have noget godt at skrive om Aftenens Hædersgæst:

POKALEN

der nypudset fra Bestyrelsesbordet sendte skinnende Blikke ud i Lokalet.

Denne celebre og feterede Gæst, der kun een Gang hvert Aar lader sig beskue og hylde, saa ud til at befinde sig godt i Frem's Selskab. Siden 1943-44 har Pokalen ikke gæstet Klubben, og at der derfor denne Gang var beredt den en straalende Velkomst, det siger sig selv. Pokalen, hvorom alt drejede sig saadan en Aften blev beundret af hele Selskabet. Særlig Kassereren sendte den indsmigrende Blikke, det er jo heller ikke saa underligt — en Pokal paa Bordet betyder Stakater og Højvande i Kassen. Forhaabentlig har Pokalen befundet sig godt, for den skulde jo gerne synes saa meget om Klubben, at den til næste Aar bliver varigt Medlem af Frem.

I Sange og Taler blev I. Holdet og Pokalen hyldet. Efter Formandens Tale for I.Hold og Klubben løber den første Hyldest til Pokalen af Stabelen, nemlig Knud Larsens stilfulde Sang: Goddag til Pokalen og senere følger Leo Nielsens mere lodige Sang: Det rager mig en Fjer.

I denne Sang, der var lige saa lang som en Smørrebrødseddell fra Davidsen giver han sine 1. Holdskammerater paa en morsom Maade en ordentlig Opsang for deres „Tullenrundt“ paa Banen (ikke Finalen) og Sangens Omkvæd røber tydeligt, at den er skrevet af en Mand, der har Erfaring paa det Omraade.

Ind imellem lyder nu og da Frems Sejrsrhymne (Melodi: Her kommer Jens med Fanen): —

Saa kom vi til Finalen
slog flad, slog flad, slog A. B. flad
og snappede Pokalen
vi er glad, aa, saa glad, aa, saa kisteglad
mens Studenterne sukker af indædt Had
du kan læse derom i dit Morgenblad
Da tim, da tim, dada . . .

Denne Byrvals morsomme, gamle Sejrsrhythme, der med en lille Tekstforandring kan bruges imod en hvilken som helst Klub, kommer kun frem, hvergang Frem vinder en Pokalfinale og den satte naturligvis yderligere Kolerit paa Aftenen.

Senere underholdt Klubbens store Humørspreder Joh. Nielsen „Arne og Ben“ med sine Skøn-sange, efterfulgt af et vittigt Causeri om Pokalfinalen: Hvis Egon havde stukket Armen ud, da Dahlfeldt scorede . . . og hvis Colberg i Stedet for at krølle Bastrup, havde sparket den Bold væk, der gav Maal til A. B. og hvis og hvis . . ., saa havde Frem vundet med 10-0. (10-0 til Johannes).

Efter den delikate Middag, der sluttede med Tale og Sang for Frems Damer med Tak for hendes Indsats i Kampen om de dyrebare Point, var der Dans.

Følgende en gammel Pokaltradition, hvor Taberen altid møder op hos Vinderen, ankom under Festen en prominent A. B.-Delegation af Officials og Spillere og lykønskede Frem med Kampen og Pokalen. A. B.s Delegation, der naturligvis blev modtaget med fuld Honnør, som om de havde spillet lige med os, bestod af: Formanden Neergaard, Edvin Hansen, Ebbe Swartz, Degner m./sin uundværlige Monokel, Lundberg og Carl Aage og Træneren Arne Kleven. Der udveksledes Taler og hver Klub lagde naturligvis paa en venskabelig og morsom Maade ikke Skjul paa, at deres inderste Ønske naturligvis havde været at slaa Modparten og vinde Pokalen.

Dette Intemezzo bl. Høg over Høg og dog blandt Venner er blevet en uundværlig Pokaltradition og kastede yderligere Festskaer over den uforglemmelige Dag i Frems Historie.

Den stilfulde og smukke Fest sluttede omkring Midnat. En stor Dag for vor Klub var til Ende og med venlige Tanker til vort 1. Hold med Tak for den straalende Indsats, forlod Festsdeltagerne Nimb, antagelig nynnende Sejrsrhythmen.

For saadan er det i Fodbold. Som ingensinde gælder det om at nyde de store Øjeblikke, man ved nemlig aldrig, hvornaar Dagen med de mørke Skyer oprinder og naar man er nede i „Fodenden“.

„Kaspar“.

Fodbold Allevegne fra V.

Lidt fra den engelske Fodboldfront

Fodboldturneringen i England gaar atter i den gamle Form fra før Krigen og Publikumsinteressen er kolossal. Lørdag efter Lørdag fyldes Tribunerne paa Klubbernes Baner af store Menneskemasser til de ugentlige Kampe om de dyrebare Points, og nu efter Nytaar kommer Pokalfinalen paa Wembley Lørdag den 26. April, ligesom Spændingen om Op- og Nedrykningen endelig er afgjort Lørdagen efter, da de sidste Turneringskampe er afsluttet.

Med de store Publikums cifre er der atter kommet Penge mellem Klubberne og Kampen om at sikre sig gode Spillere til Stabilisering af Holdene er i fuld Gang her i Efteraaret. Der er ikke gaaet mange Dage imellem hver Gang man hørte om Køb og Salg af Spillere for fantastiske Beløb og først omkring Nytaar, naar Klubskitterne er forbudt for indeværende Turnering, har man et klart Overblik over Klubbernes Stab af Spillere til at gennemføre Sæsonen med.

Og hvad føler saa saadan en Spiller, naar han bliver „transferret“ for saa stor en Sum Penge, som han ikke ser en eneste Øre af? Hans Gage og Bonus for Kampene er fastlagt af F. A. (Englands Fodbold Union) og han opnaar saaledes ikke større Fordele ved sit Klubskitte. Dette Spørgsmaal er rettet til *Leslie Smith*, den fænomenale venstre wing fra *Aston Villa* og *Englands XI*. og han fortæller i en engelsk Fodboldbog mange interessante Ting om sine Følelser og om sin Karriere.

„Dette Spørgsmaal har jeg staaet overfor tusinde Gange siden jeg blev transferret fra *Brentford* til *Aston Villa* sidste Efteraar,“ siger han, „og jeg fandt det ikke saa let at besvare, endskønt der fulstændigt forandrede mit Liv og min Fremtid“.

— Som Fremmed maatte jeg føle mig frem, og en af de vanskeligste Ting var at vænne sig til at spille i „*Villa*“s Trøje. I omtrent 12 Aar, fra jeg som 16 Aars Dreng blev Kontorelev hos *Erentford*, havde jeg spillet sammen med Kammerater, der bar rød- og hvidstribede Trøjer. I min første Kamp for „*Villa*“, spillet i Plymouth, spejdede jeg tit forgæves efter de gamle Farver, og fandt mig slet ikke hjemme i „*Villa*“s rød-blaa Trøje.

Den første Uge hos *Aston Villa* benyttede jeg til at studere mine fremtidige Medspillere, og under den første Kamp „*Villa*“ spillede efter min Ankomst, sad jeg paa Tribunen ved Siden af „*Villa*“s Manager, *Alex Massie*, og studerede omhyggeligt mine nye Kammerater og deres Spillemetode. Da jeg kom paa Holdet fandt jeg, at dette „Studium“ i den Uge havde sin store Værdi. At

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

kende sine Medspillere er en af Forudsætningerne for en Spiller til at faa Succes. Jeg er glad for at sige, at jeg nu, gennem dette omhyggelige „Studium“ af mine Kammerater, deres Dyder og Fejl, føler mig glimrende hjemme i „Villa“.

En af mine største Bekymringer var imidlertid mine Fodboldstøvler. Det Par jeg brugte i Brentford havde tjent mig tro i syv Aar og havde otte Lapper paa den venstre og syv Lapper paa den højre... Ifølge Lovene tilhørte de Brentford, da jeg flyttede, men da min Kone gik hen og fortalte min gamle Ven, Manager Harry Curtis, at jeg ikke i Øjeblikket havde andre Støvler at spille i, var han saa venlig at forære mig dem som en Gave for gammelt Venskab. Men nu har jeg lært altid at have mere end et Par Støvler til Raadighed, det betaler sig ofte, og jeg bruger at træde nye til, naar jeg arbejder i min Have.

Da jeg var faldet til Ro i mit nye Hjem, kom der imidlertid andre Problemer. Gennem de sidste 20 Aar havde jeg boet hos mine Forældre i Ealing (London), og da min Kone og jeg var saa heldige at kunne sikre os en Bungalow i Birmingham (Aston Villas Hjemsted), var det som at komme i en helt ny Tilværelse. Men atter kom mine „Villa“-Kammerater mig til Hjælp. De førte os rundt og viste os Butikker og introducerede mig mange Steder. Kort sagt — de gjorde alt for, at min Kone og jeg skulde føle os hjemme.

Jeg har spillet paa 1. Hold siden jeg var femten Aar og da jeg var seksten, spillede jeg for Wimbledon mod Bishop Auckland i Amatør Cup-Finalen paa „Stamford Bridge“, den yngste Spiller, der nogensinde har spillet i en Amatør Cup-Finale. Den Gang var jeg højre wing, og jeg har stadig den Indbildning, naar jeg nu spiller venstre wing! Denne Paastand vil uden Tvivl overraske Dem.

Da jeg var seksten Aar, skrev jeg Kontrakt med Brentford. Det var Resultatet af at sidde ved Siden af Gordon Curlis, Søn af Brentfords Manager Harry Curtis, i Skolen. Vi var gode Venner, kom godt ud af det sammen, og Gordon gik hjem og omtalte mig til Faderen som en lovende Spiller. Han kom saa en Dag for at se os spille, bagefter havde vi en Samtale, og da jeg forlod Skolen, var det for at blive Kontorlærling paa Brentfords Kontor.

Der trænede jeg saa med de proff. Spillere, og de hjalp mig meget i Begyndelsen, særlig den glimrende c.half, Joe James, og i Dag — skønt ikke længere i Brentford — nærer jeg en dyb Agtelse for mine Venner der.

Min største Oplevelse i min Karriere?

Det var, da jeg var udtaget til at spille for England første Gang — imod Rumænien i Budapest i Maj 1939. Da Tom Whittaker, Englands og Arsenals Træner, fortalte mig, at jeg var blevet udtaget til at spille for mit Land, sagde han: „Held og Lykke, Dreng, jeg ved, du kan gøre det.“ Ogsaa Tom Lawton og andre Spillere kom op og lykønskede mig. Da jeg kunde slippe fra dem, løb jeg saa hurtigt jeg kunde til den nærmeste Telegrafstation for at telegrafere Nyheden til min Moder; hun har altid været min bedste Fodbold-Ven. Jeg vidste, hvad min Udtagelse vilde betyde for hende.

Kampen, som vi vandt, vil jeg aldrig glemme, saa meget fordi det var min første Landskamp, men paa Grund af, at jeg var saa nervøs i de første Minutter, at jeg var fuldkommen blind. Min inner-wing, Len Goulden, sendte fire Gange Bolden ud til mig og — jeg saa dem overhovedet ikke! Det er Fakta og ikke nogen Fodbold-historie.

Apropos Nervøsitet — — et af de mærkeligste Udslag af denne Lidelse oplevede jeg engang,

da jeg boede paa Hotel sammen med en af de store „Stjerner“. Før Kampen skulde vi have en let Frokost bestaaende af Fisk. Jeg sad overfor ham og begyndte at passiare med ham, da jeg pludselig stoppede i Forbavelse. Han sad omhyggeligt og pillede Benene fra Kødet og lagde det paa hver sin Tallerken og saa — — spiste han Benene!!! De tror mig ikke?? — Jeg kan forsikre Dem for, at det er sandt, — den fænomenale Spiller var — —. Na, jeg maa vist hellere holde Mund.

Om jeg er glad for at spille proff. Fodbold? Well, det er en af de faa Professioner jeg kender, hvor man møder en Mængde morsomme og gode Kammerater, og hvor man faar Lejlighed til at rejse en hel Del af Verden rundt paa første Klasse og med fin Forplejning — uden selv at skulde betale Regningerne.

Saa meget fortalte Leslie Smith, som i November i Fjor blev transferret fra Brentford til Aston Villa for ca. 150,000 Kr.

Iøvrigt synes det som om England har svært ved at komme sig efter Krigen, og efter Norr-køpings „Vikingefærd“ har Pessimismen yderligere bredt sig. Man er klar over, at der maa gøres usædvanligt energisk Arbejde for ikke at blive sejlet agterud i Forhold til kontinental Fodbold. Det er jo saadan, at de fleste Klubber i Øjeblikket maa ty til gamle Spillere, saaledes har B. Joy, som ved Krigens Begyndelse var „færdig“, i dette Efteraar spillet en hel Del Kampe for Arsenal. Man mangier 6-7 Aargange Spillere i engelsk Fodbold, alle de unge Spillere, der ellers i disse Aar havde faaet deres Uddannelse paa Reserveholdene — klar til at gaa ind og afløse de „færdige“ Spillere paa Kampholdene. Og det ta'r sin Tid at indvinde dette Handicap. Ydermere er det saadan for Øjeblikket, at de fleste Spillere har et Job at passe om Dagen, og ikke som før Krigen, hvor de kunde træne 5 Dage om Ugen to Gange om Dagen, fordi de „kun“ var Spillere. Det er ikke saadan, at de ikke kan leve af at være proff. Spiller idag, men Manglen paa Arbejdskraft er ogsaa stor i England, bl.a. paa Grund af den store Hær England stadig maa have staaende.

Er det saaledes ret sløjt hos Klubberne, saa synet som om at England er ved at faa et slagkraftigt Landshold, — det vil altsaa sige, at der alligevel rundt i de mange Klubber stadig findes saa fremragende Talenter, at der kan stilles et virkeligt godt Landshold paa Benene.

Englands Landskampe her i Efteraaret mod Irland og Wales er blevet sikre Sejre, og Holdet har vist godt Spil. Da man til Kampen mod Irland fik Afbud fra Verdens bedste Fodboldspiller, Stanley Matthews, saa havde man en anden h.wing, der gik ind og fyldte Pladsen til stor Tilfredshed. Manden er Finney fra Preston North End, han er maaske ikke saa god en Dribler som Matthews, men han er til Gengæld mere uselvisk og fik en Chance til i Kampen mod Wales, hvor han dog ikke slog helt til. Dette er dog et Bevis paa, at man stadig kan finde Afløser, selv for de bedste.

Landsholdets innertrio er meget stærk og bestaar fra højre af Carter, Derby County, Tom Lawton, Chelsea og Mannion, Manchester Utd. Den har vist en saadan Form, at den ikke er til at fortrænge i Øjeblikket. Tom Lawton, af hvis Talent vi kun saa et enkelt Glimt her i Foraaret i Idrætsparken, spiller saa godt som aldrig for og hans „Kanon“ er dødsensfarlig for ethvert Forsvar.

Den bagerste Trio er velkendt og vel sammenspillet og synes ogsaa i Øjeblikket permanent. Det er Maalmanden Swift, Manchester City, h. back Scott, Arsenal og v. back Hardwich, Middlesbrough.

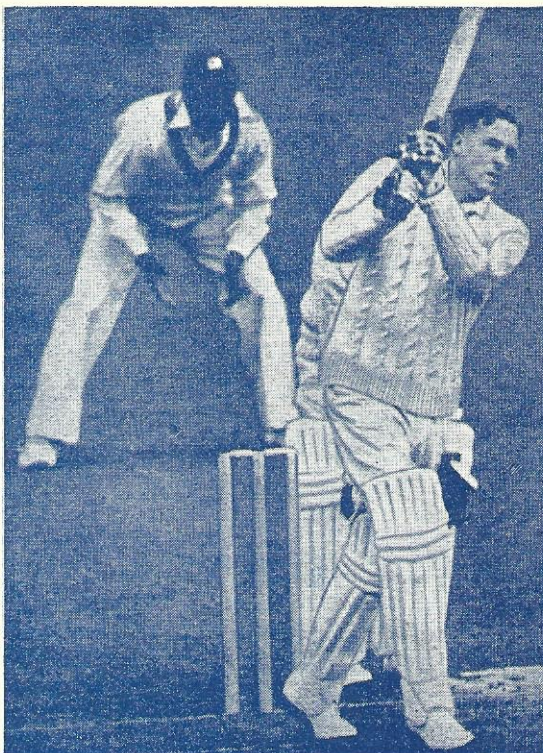
(fortsættes paa Bagsiden)

CRICKET

For Klubbens Sommerfugle, Cricketspillerne, er der maaske ikke har saa meget at glæde sig over i de lange graa Vintermaaneder udover at se hen til den korte Sæson, Fodboldspillerne lever dem i halvanden à to Maaneder af Sommeren. Men for den rigtige Criketer, der ligesom sin Kammerat indenfor „Kulminearbejderspillet“, Fodbold, følger med, ogsaa hvad der foregaar udenfor Landet, og i særlig Grad i England er der i denne Vinter baade Spænding og Underholdning. Sagen er nemlig den, at et udvalgt engelsk Hold udsendt af M.C.C., den højeste Myndighed indenfor engelsk Cricket, er i Australien for at spille 5 Test Matcher mod det udvalgte australske Hold. Hvad Cupfinaler og Landskampe er for Fodboldtilskuere, er Testmatcherne for Crickettilhængerne og især Matcherne mod Australien, som er Englands Fjende Nr. 1 i Cricket. Holdet har opholdt sig et Par Maaneder i den fjerne Koloni paa den sydlige Halvkugle, hvor der som bekendt er Sommer nu, for at akklimatisere sig og træne med Testmatcherne for Øje, disse tager deres Begyndelse omkring 1. December. Træningen bestaar i Kampe mod de forskellige Distrikter i Australien og mod Byhold i de store Byer som Adelaide, Sydney, Melbourne, og hvad de nu hedder, og naar først Testmatcherne er begyndt, er Spændingen paa Højdepunktet, og Telegraftraadene til England gløder af lange Beretninger om disses Forløb. Man husker fra tidligere Tider den Spænding, der var, om Englands fænomenale I. Gærde, Jack Hobbs og Herbert Sutcliff gav England den Start, uden hvilken man ansaa Kampen for tabt, og om Frank Woolley og Patsy Hendren ogsaa lavede de „runs“, de var destinerede til. Eller om G. O. Allen, Voce, Larwood og alle de andre fænomenale Kastere kunde tage Australierne for en rimelig score. Joh — det var spændende Dage, og man var paa Fornavn med alle de store Navne fra dengang, men ligesom i engelsk Fodbold, er der selvfølgelig i engelsk Cricket faldet mange af de gamle Navne fra, og det er med et næsten nyt og uprøvet Hold, England er rejser den lange Vej til Australien for at vinde the „Ashes“ tilbage til gamle England.

En af de Spillere, der mellem de to Verdenskrige oftest figurerede i Toppen af Scoringlisterne, var Frank Woolley, lige god ved Gærdet, som Kaster saavel som i Marken; vel nok Englands bedste all-round Spiller gennem Tiderne. En af de bedste engelske Kastere siger om ham: „Det er faldet i mit Lod at kaste til de fleste af de bedste Gærdespillere i England og Australien, inclusive Jack Hobbs og Don Bradman; kun een af dem gav mig den Følelse, at kun ved et „Svin“ eller ved et Mirakel kunde jeg kaste ham ud. Det var Frank Woolley“.

Woolley stammer fra Kent, og som Skoledreng besøgte han tit Træningsnettene paa „Tonbrid-

Frank Woolley slaar et Grænseslag mod et indisk Hold. Woolley fik Gærdespil til at se let ud.

ge“, Kents Cricketbane, og der opdagedes hans glimrende Anlæg for Kastning af Colin Blythe, der paa det Tidspunkt var Kents bedste Kaster. Woolley blev Medlem, og sin første Chance paa Grevskabsholdet fik han i 1906, da Blythe, der som han selv var slow left-hand bowler, var gaaet i Stykker i en Turneringskamp.

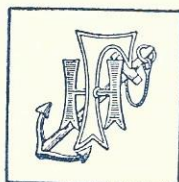
Kampen var mod Lancashire, og ingen Cricketspiller har vel nogensinde faaet en daarliger Debut. Lancashire's bedste Spiller scorede i den Kamp 295 not out, og stakkels Woolley tabte io lette Gribechancer fra Tyldesley, som Manden hed, paa den Tid en af de bedste Gærdespillere i England, men 32 Aar senere stod denne „Fummelfinger“ i Toppen af Listen over Gribninger med 913. Hans Kastning i samme Kamp indbragte ham kun et Gærde for 121 Points, og for at gøre Fiaskoen fuldendt, endte han med et Par smukke „Briller“ i Regnskabet for sit Gærdespil.

Allerede i næste Kamp var der Tegn paa hans Talent; ved Gærdet fik han 64, og hans Kasteaverage viste 6 Gærder for 39. Den næste Kamp derefter var mod Surrey paa Kennington Oval. Et af Surrey's Aabningsgærder var Tom Hay-

SYGEEKASSEN

FREMTIDS HAAB

STATSANERKENDT

Hovedkontor: AABOULEVARD 38

Telefon: Central 4986

Ekspedition: 10-15, Lørdag 10-13 samt Fredag 16-18

AFDELINGSKONTORER I ALLE BYDELE

ward, som den Sommer scorede 3518 Points, hvilket er Rekord den Dag i Dag. Hans Makker var en vis Jack Hobbs, som Hayward havde opdaget hos Cambridge et Par Aar i Forvejen og faaet til at spille for Surrey. Woolley aabnede Kastningen for Kent sammen med Arthur Fielder, en anden af Kent's frygtindgydende Kaster. Det varede ikke længe, førend der var faldet 5 af Surrey's Gærder, og Tilskuerne paa Kennington Oval var noget lange i Ansigtene. Da 5. Gærde faldt, spurgte Woolley Fielder, om ikke snart den frygtede Hayward kom ind. „Det“, sagde Fielder, „var den første Fyr, du kastede ud“. Surrey's innings endte for 73. Kent svarede med 200, af hvilke Woolley scorede 72. Surrey lavede derefter 254 i deres anden innings, og for at vinde skulde Kent saaledes score 128. Men nu var det Surrey's Kasteres Tur til at have Held, og der manglede stadig 19 Point, da Woolley kom ind som sidste Gærde sammen med Fielder: *De fik dem, Wolley var gaaet til Gærdet;*

Og saa fortsatte Woolley for Kent igennem 32 Aar, og intet Aar scorede han mindre end 1000 Points, 12 Sæsoner var han over 2000, og i 1928, da han var 41 Aar, scorede han over 3000. Woolley er den eneste Cricketspiller, der i 28 Sæsoner i Træk scorede mere end 1000 Points, ligesom han i fire Sæsoner, deraf 3 i Træk, scorede over 2000 og tog over 100 Gærder. Ialt naaede han op paa 58569 Points, og kun Hobbs er over ham paa Listen. Han spillede 52 Test Matcher i Træk og med stor Succes, bl. a. da han i 1921 reddede England mod Australien.

Australien havde netop Aaret før vundet alt og var nu i England med et frygtindgydende Hold, som bl. a. havde en meget stærk Kasteside med to haarde og en googly Kaster foruden Armstrong med sin fantastiske haarde Bold paa leg Pinden og holdende en utrættelig Længde. Englands Gærder var lamslaaede og grebet af Panik og raslede ned. Kun Woolley stod der ved Gærdet, maalende Kasterne fra Isse til Fod, fuldstændig kold og rolig og uberørt af det Kaos, der var lavet i Englands Gærdespil. Og da han havde faaet „Øjet ind“, fløj det ene Grænseslag efter det andet fra hans bat og fik Kasterne til at se ud som et Par almindelige Amatører. Kun ren og skær Mangel paa Respekt og en fantastisk Gribning hindrede ham i begge innings at naa sine „centuries“; han maatte nøjes med 95 og 97!

Woolley holdt op med first-class Cricket i 1939, men det siges, at han endnu i Dag kunde gaa ind paa hvilket som helst County-Hold og score sine 1000 Point pr. Sæson. Woolley fik alt Cricket til at se saa latterligt let, ja, samtidig saa haabløst ud. Latterligt let, fordi han behandlede selv den bedste Kastning saa overlegent og frit, og haabløst, fordi han syntes umulig at kaste ud, samtidig med at han havde selv Englands bedste Gærder i Vanskeligheder med sine Bolde. Og naar Woolley havde været ved Gærdet, kunde man være sikker paa, at Kastningen altid var demoraliseret, og hans Efterfølgere levede højt paa ham. I 1937, bl. a. da han var nær ved 50 Aar, aabnede han for Kent sammen med Bill Ashdown mod Notts; Bill Voce, paa den Tid maaske Englands bedste og haardeste Kaster, begyndte at smide sine „Klumper“, men med en fantastisk Ro og Koldblodighed smed Woolley dem til Grænsen, den ene efter den anden, og Voce var demoraliseret for den Dag.

Woolley er nu Træner paa King's School i Canterbury og er en Modstander af alle ortodokse Træningsmetoder. „Lad de unge Spillere udvikle sig i deres egen Stil“, siger han „og ikke i din egen. Kan du faa ham til at angribe Bolden, er det saa meget des bedre“.

Fra Redaktionskontoret

Boldklubben „Frem“ har nu endelig efter mange Aar faaet sin egen lokale „Sprøjte“, og den 13ende i hver Maaned samles Bladudvalget til et afgørende, skæbnesvangert Møde. Paa denne Dag ankommer Bladets aandfulde Medarbejdere paa deres „Pegasusser“ til Klubhuset i Valby Idrætspark og stiger tankefuldt ned af „Cocklen“, tager værdigt „Cocklespænderne“ af og sætter „Cocklen“ i Stativet, gaar derefter ind paa Redaktionskontoret og træffer den alvorlige Beslutning om, hvordan Medlemsbladet næste Nummer skal tage sig ud, inden det gaar i Trykken og udgaar til Medlemmernes kritiske Aarvaagenhed.

Selve Redaktionskontoret er identisk med „Frem“s Bestyrelsesværelse, og til Stede ved dette højtidelige Møde er hele Bladredaktionen, der bestaar af følgende pseudonyme „Bladnegre“:

Redaktør „Visk“, der majestætisk sidder for af det store, grønne Bord.

de menige Aandsarbejdere: „K. L.“, „H. O.“, „G. H.“ og endelig „den hennafarvede“, der der næsten er mere gyldenblond.

De menige Medlemmer sidder to og to overfor hinanden ved Konference-Bordet.

Jo, og saa er der endnu en Person i Lokalet, som bestemt ikke er Medlem af Klubben eller Bladredaktionen. Det er — „Sætternissen“ — jo vist er han til Stede —. Denne lille, ondskafulde Person, der egentlig kun plejer at optræde i Sætteriene — har iaften ulejligt sig helt ud i Valby — han sidder derhenne i Papirkurven, man kan tydelig se Snippen af hans røde Hue stikke op. Han tager gerne Turen ud i Klubben bare for under Mødet at faa en eller ande Dessin eller Forhaandsviden om, hvilke Tossesreger han nu skal finde paa næste Gang Frem's Medlemsblad ligger klar i Trykkeriet. Det er hidtil lykkedes at holde ham borte fra Medlemsbladets Spalter i næsten et Aar og saa kommer han pludselig og debuterer med en næsten Fuldtærfæ. I Reieratet af Jubilæumsbegivenhederne tillod denne lille Chicanør sig at udnævne Carl Petersen „Lille Carl“ til „Guldemblemaeresindehaver“ i Stedet for gamle, hæderkronede Mertins. — Hvilken Frækhed — Carl er ganske

Visk.

Pludselig høres en snurrende Lyd.

vist lig Carl, men Mertins er ikke det samme som Petersen.

Mertins senior, der antagelig havde inviteret alle Børn og Børnebørn hjem paa Chokolade fra Sverige fik næsten et Chock ved at opdage, at han i Medlemsbladet ikke var blandt de „Udvalgte“ til Guldet, medens „Lille Carl“ antagelig har gaaet og „kroet“ sig — givet Øl til højre og venstre til alle, der lykønskede ham — kort sagt levet højt paa „Udnævnelsen“, indtil det næste Medlemsblad kunde naa at bringe et Dementi af „den frygtelige Sandhed“. En Ting er givet — der vil i Fremtiden blive passet godt paa Sæternissen. Hvis han vil ind i Klubben, skal han faa Lov at melde sig ordentlig ind først. Og naar hans Kort først skal slaas op i 8 Dage i „Hallen“, saa skal han vist nok betakke sig. Han bliver genkendt —

Datoen den 13ende for Mødet er vel valgt, for Stemningen er mørk og dyster. Stilheden i Lokalet er trykkende og man kan tydelig høre „Frem“s Stævne-Ur dikke... Nu endelig rejser Redaktør „Visk“ sig rømmende og siger alvorligt, idet han ringer med „Frem“s Dirigentklokke:

„Mine Herrer Medarbejdere!

Det er sørgeligt, men vi maa konstatere den frygtelige Kendsgerning, at der er for lidt Stof til Bladet. — Der mangler en hel Side Stof. Alt det, vi har regnet med at faa fra Klubbens store Læsekreds, Medlemmerne, har totalt svigtet. — Ikke et eneste Indlæg er indleveret til Bladet. Vi er, hvis I forstaar, hvad jeg mener, kort sagt: „paa Spanden“. Manuskripterne skal indleveres til Bogtrykkeren senest i Morgen tidlig. Der mangler Stof, STOF og atter STOF — en hel Side —

Det ligger i Virkeligheden saadan, at det ikke kan lade sig gøre. Vi maa arbejde hele

Natten. Er der nogle af Dem, mine Herrer, der har Idéer, saa kom frem med dem.“

Efter denne grusomme Salve er Tavsheden fortsat knugende. Uhyggen breder sig i Lokalet. Lidt efter tager „den hennafarvede“ Ordet og foreslaar, at alle de tilstedeværende „Bladnegre“ skal se efter, om der ikke skulde ligge et eller andet glemmt Manuskript i deres Lommer. Idéen slaar an — et Haabets Lys skimtes i Øjnene paa „K. L.“, „H. O.“, „G. L.“ og „Visk“. Alle smider omgaaende Jakkerne og Bukserne, der endevendes omhyggeligt. Men ak. — Lyset slukkedes snart — det blev kun til ½ Pund Lommeuld + et Par svenske Ører til Bramsnæs og et gammelt Medlemskort fra „Frem“, der omgaaende havner henne i Papirkurven hos „Sæternissen“.

Nu pludselig høres en snurrende Lyd — alle stirrer hen paa „K. L.“s lyse Hoved — han tænker — og under store Forventninger fra de øvrige undfanger han en fikks Idé. „K. L.“ foreslaar nu paa den mangende Side, at aftrykke „Frem“s Medlemsliste eller Telefonbogen. „Der er jo Stof nok til mange Medlemsblade,“ udbryder han begejstret. Hans Forslag bliver dog modtaget med Skepsis fra de andre Bladnegre. „H. O.“ foreslaar i Stedet for at rive det manglende Blad ud af Medlemsbladet, saa er der ingen der opdager noget. Dette mener dog Redaktør „Visk“ er for farligt at komme ind paa. Hvis der næste Gang mangler Stof til to Sider, saa endet det med, at disse rives ud af Bladet, og næste Gang tre Sider. — og til sidst kommer Bladet kun ud som Forside.

Dette Forslag giver dog Anledning til stor Diskussion og Bølgerne gaar højt for og imod, saa Redaktør „Visk“ flere Gange maa bruge Dirigentklokken. Endelig tilsidst bliver der Ro. Forslaget er forkastet. Efter dette nedslaaende

Resultat melder Depressionen sig atter blandt Bladudvalget, og man læser Fortvivlelsens Kvaler i Ansigterne. „G. H.“ er gledet helt ned under Bordet.

Pludselig høres Fodtrin i Entreen og man hører tydeligt et Brev blive puttet ind. Det er Postbudet med Aftenposten. Alle Bladnegrene strømmer ud — jo, det er ganske rigtig lagt et Brev i „Puttekassen“. Det bliver hurtigt aabnet, og det viser sig at være et fyldigt Indlæg til Medlemsbladet fra passivt Medlem Nr. 3500, Lagkagepeters Far, der harmdirrende protesterer imod, at Forældrene aldrig bliver inviteret med til Lagkage, og at der er for lidt Syltetøj paa Lagkagen o. s. v. . . . Bestyrelsen faar sig ogsaa en ordentlig Omgang og skønt Bladudvalget slet ikke er enig med Lagkagepeters Far, saa bliver hans Indlæg *enstemmigt* vedtaget til Optagelse i Bladet. Indlægget fylder nøjagtig den manglende Side.

Begejstringen blandt Bladnegrene er kolossal. Redaktør „Visk“ bestiller omgaende Sodavand

til Udvalget, og idet Redaktøren højtideligt hæver Glasset og siger „Skaal“, dukker pludselig Hovedet af „G. H.“ op under Bordet. — Ham havde man rent glemte, men ved Lyden af Flaskeklirren og Ordet Skaal, var han pludselig „vaagnet op“ fra sit „Nervesammenbrud“.

Hele Bladudvalget hilser nu højtideligt paa hinanden i Sodavand, og der udbringes et Leve for passiv Medlem Nr. 3500 — Aftenens Rednings mand: Lagkagepeters Far. Bladet kan nu gaa i Trykken, og Bladnegrene vedtager enstemmigt at indstille Lagkagepeters Far til „Frem“s Guldemble . . .

Ja, kære Læsere, dette var en kold og nøgtern Beretning om en for „Frem“s Medlemsblads' Medarbejdere maanedlig tilbagevendende Skærsild. Hvis nogen skulde faa Medlidenhed, saa send et Indlæg til Bladet, f. Eks om Deres Svigermor gaar til Fodbold eller lignende for Bladet interessante Tilfælde, men send det endelig saa tidligt, at det er Bladudvalget i Hænde senest den *tolvte* (12de) i Maanedens.

Den hennafarvede.

Aarets Facit for vore Dreng

Det er jo almindeligt, at man, naar Aaret er slut, dvæler lidt ved de Begivenheder, Aaret bragte, og gør Facit op.

Allerhelst mindes man naturligvis det gode, og i Ungdomsafdelingen havde vi jo den Glæde i vort Jubilæumsaar at have meget godt at se tilbage paa — Ungdomsstævnet og Drengenes usædvanligt flotte Placeringer i Turneringen.

Det siger sig selv, at vi havde glædet os voldsomt til denne Begivenhed. Vi vilde jo her faa rig Lejlighed til at konstatere, paa hvilket Stade Drengefodbold befandt sig i de øvrige Lande, og vore Unge var naturligvis vældig opsatte paa at prøve Kræfter med Nordmænd og Svenskere.

Som bekendt klarede vi os jo udmærket, idet vi var i Finale i alle tre Rækker, af hvilke vi vandt de to, men alligevel var det mig en stor Skuffelse — ikke de opnaaede Resultater — men det rent *spillemæssige*. Nu maa jeg tilstaa, at jeg bestemt troede, at det store Arbejde, der de senere Aar er gjort for Ungdommen — D. B. U.s Instruktørkursus, Juniorturneringen mellem Unionerne o. s. v. — havde bragt os foran de øvrige nordiske Lande, saa meget mere som vi jo i mange Aar har lagt et meget stort Arbejde i vor Ungdomsafdeling og netop i Aar havde et godt Dreng- og Juniorhold, der absolut maa karakteriseres som værende over Gennemsnit. *Det slog ikke til* — Svenskerne viste sig at være fuldt paa Højde med os — ja, jeg synes, næsten længere fremme. Maaske vore *Dreng* er lidt foran — Svenskerne begyn-

der knap saa tidligt og tager ikke gerne Drengene under 12 Aar, medens vi jo gerne vil have dem allerede i 8 Aars Alderen. Allerede paa Juniorholdet var Forskellen udjævnet — Boldbehandlingen og Forstaaelsen af Spillet var ikke ringere end vor, men de *bevægede* sig mere i Marken, var hurtige paa Bolden, med et udmærket Antrit og, — hvad der var det allerbedste — et dejligt *rapt Fodskifte*.

Navnlig det sidste er jo af uhyre Værdi for Balancen og for Indstillingen til Skud paa Maal, og det er da ogsaa det allersværeste at faa lært Drengene. Da det ikke blot var en enkelt af Drengene, men næsten alle Svenskerne paa Junior- og Ynglingeholdet, der havde dette rappe Fodskifte, er det jo kun saare naturligt, at man søger at spore Aarsagen. Iøvrigt gjorde jeg den samme Opdagelse, da jeg overværede Landskampen i Gøteborg, hvor ikke en eneste af Danskerne havde blot tilnærmelsesvis saa kvikt et Benarbejde som Svenskerne, og hvor kun en god Portion „Utur“ for Svenskerne hindrede dem i at være foran med 5—0 ved Halvtid, og saa vidt jeg forstaaer, gjorde vort eget Førstehold den samme Erfaring i 0—5-Kampen i Malmø, hvor vi Gang paa Gang udspillede af tre rapfodede Innerforwards. Nu er det jo saadan, at Drengene i Sverige, indtil de bliver 17—18 Aar gamle, *udelukkende* spiller i smaa Sko (Gummisko) baade i Kæmpe og under Træning, og det *kunde* jo derfor tænkes, at det var Brugen af disse, der gør det rappe Fodskifte til en Vane, naar de senere faar Støvler paa. Der kan ganske vist anføres, at det er næsten umuligt at staa fast, endsige starte og vende paa en Græsbane, der maaske oven i Købet er regnvaad, men hertil siger Svenskerne, at det *tvinger* Drengene til at tage smaa Skridt for at kunne holde Balancen.

Vi indbyder Dem til at komme og se vort Udvalg

KØKKENUDSTYR - PORCELÆN - LYSEKRONER

naturaligvis uden nogensomhelst Købetvang

CHR.V.
HANSEN

ISTEDGADE 93-95

CENTR. 16750

Og en Ting til — Svenskerne spiller som bekendt baade haardt og hurtigt. Jeg har lagt Mærke til, at vore Drengene ved Indendørstræningen spiller langt haardere end i Marken, og at selve Drengene, der normalt er kyste paa Banen, uforknýt gaar ind i Tacklingerne, sikkert fordi de ikke her kan risikere at blive ramt af en haard Støvlesnude. Det er altsaa et Spørgsmaal, om ikke Svenskernes Haardhed og Hurtighed er et Resultat af Spillet med de smaa Sko.

Man lærer ogsaa at ramme sin Bold bedre med Sko. Der er jo langt bedre Bevægelighed i Fodledet, naar den ikke hemmes af de stive Støvlekapper. Spark med Taaen falder væk, naar de har prøvet det een Gang og i Stedet tvinges de til at bruge de Spark, de har lært — Vristsparket, Inderside- eller maaske Ydersidesparket. Anderledes er det jo med Støvler. Jeg tror ikke, det er overdrevet, naar jeg siger, at 8 af 10 Drengene har Støvler, der er mindst tre Numre for store, og det er ikke nemt at udføre, hvad Træneren forlanger, med et Par Støvler, der ikke „sidder“, men hænger paa Fødderne, og de fleste forfalder da ogsaa til at bruge Taaen. Nu er det ikke Meningen, at jeg her vil slaa til Lyd for Indførelsen af svenske Træningssystemer — for hvis Prisen er den saa ofte konstaterede „Trillen paa tværs“, eller de overdrevne, nærmest østrigsskolede korte Maskinpasninger, kan det være det samme, men det er jo muligt, at noget af det kan importeres. Fra Malmø, Lund og Gøteborg er der Invitation til at overvære Træningen, og det skal blive interessant at se, om der er noget at lære, idet jeg skal en Tur derover til Foraaret sammen med 1901s fremragende Drengetræner Ove Bundgaard.

Jeg har spurgt Axel Byrval, der jo saa afgjort er den, der har den største Erfaring med Hensyn til Drengefodbold, om hans Mening om Udendørsspillet med smaa Sko, men han mener ikke, at det har Værdi, medmindre der under Skoene findes Knopper eller Strimler, saaledes at det er muligt at starte eller vende. Derimod anbefaler han paa det kraftigste Indendørstræningen som værende af uvurderlig Betydning for Opøvelsen af det rappe Fodskifte.

Nordmændene var ogsaa interessante Bekendtskaber, selv om de spillemæssigt holdt sig paa det jævne. Saa lidt som vi havde de den Bevægelighed i Marken som Svenskerne, men de var naturligvis stærkt handicappede ved det Forbud, der af Tyskerne var nedlagt mod alt Sportsliv. Iøvrigt fik man det Indtryk, at man i Norge arbejder paa samme Linie som her — men mange Hold; at man sideordnet med at dygtiggøre dem i Fodboldspillet søger at interessere dem for Klublivet uden at betinge Medlemskabet af Dygtighed i Spillet.

Svenskerne er ikke interesseret i større Bredde, men kun i ganske faa dygtige Hold — de mindre dygtige har man ikke Brug for — *Sejren* er her det vigtigste. Hos en svensk Hold-

leder, der førte Journal over Holdets Kampe, læste jeg f. Eks.:

„Naar vi kun vandt med et enkelt Maals Overskud, skyldes det i første Række, at Modstanderne havde en glimrende Centrehalfback,“ og senere: „Jeg har underhandlet med ham om at melde sig ind hos os.“ Ja — man studser — men det er en selvfølgelig Ting „hinsidan“, selv i Drengefodbold.

Naa — selv om der er Forskelligheder i Sind og Skind, skønt det nære Naboskab er der jo altid noget at lære af hinanden, og derfor er et saadant Stævne af umaadelig Værdi for Deltagerne.

Om Junior- og Drengerækken er der talt og skrevet mange rosende Ord. 7 Førstepladser af 8 mulige er et Resultat, som kun kan opnaas ved et godt og alvorligt Stykke Arbejde udført af raske og friske Drengene, og ved Aarets Slutning skal der derfor fra os, der havde med dem at gøre, lyde en Tak for Indsatsen i Klubbens Jubilæumsaar.

Det var et dejligt Aar!

K. L.

Juniores

Saa gik November, de sidste Kampe er spillet, og vi kan gøre op for første Halvdel af Sæsonen 1946—47.

Sidste Nummer af Medlemsbladet bragte Placeringen til og med den 20. Oktober, og en Oversigt i Dag viser, at Holdene har holdt Stillingen, og alle ligger fint.

Det endelige Facit ser saaledes ud:

		1. Jun.			
Nr. 1	FREM	8 K	14 Points	40—7	
Nr. 2	K. B.	8 "	14 "	31—6	
Nr. 3	A. B.	8 "	12 "	23—13	
Nr. 4	1903	8 "	9 "	17—17	
		2. Jun.			
Nr. 1	FREM	7 K	10 Points	18—7	
Nr. 2	B. 93	7 "	10 "	20—12	
Nr. 3	A. B.	7 "	10 "	17—12	
Nr. 4	K. B.	7 "	8 "	20—12	
		3. Jun.			
Nr. 1	Frem a	10 K	19 Points	39—8	
Nr. 2	H. I. K.	7 "	12 "	15—4	
Nr. 3	Fremad a	8 "	12 "	36—12	
Nr. 4	K. B. a	10 "	12 "	19—13	
Nr. 5	Frem b	11 "	10 "	20—23	

Det er jo fornemt med tre Hold placeret i Spidsen efter første Halvleg, men passer vi ikke paa og gaar alvorligt ind for Sagen til Foraaret, kan anden Halvleg let vende Bøtten og andre Klubber indtage den Plads, vi har i Dag. Konkurrencen er knivskarp, og vore Modstandere ligger tæt inde paa Livet af os, ja, flere af dem har opnaaet samme Pointantal som vi og vil sikkert gøre alt for at passere os.

Klubbens Leverandør

Amagertorv 11

Chr. 689

Chr. 14758

ALT TIL

AL SPORT

I 1. Jun. Rækken har K. B., ligesom vi, opnaaet 14 Points og har endda slaaet os i vor indbyrdes Kamp, og i 2. Jun. Rækken har A.B. og B. 93 samme Pointantal som Frem, og begge Klubber har vundet over os i Efteraaret. Hvordan kan vi saa ligge øverst? er der flere, der har spurgt om. Tidligere var Reglen den, naar flere Klubber havde lige mange Points, at den Klub, der havde opnaaet det bedste Resultat i indbyrdes Kamp, blev placeret øverst. Men denne Regel gælder ikke mere. Som I sikkert ved, placeres Klubbernes 1. Hold, naar de staar lige i Points, efter Maalaverage, og denne Regel er fra denne Sæsonøs Begyndelse ogsaa indført for de øvrige Hold.

Men hvad er saa Maalaverage? Da der sikkert er nogle af jer, som ikke er helt klare over dette, skal jeg fortælle lidt om det. Average er et engelsk Ord og betyder Gennemsnit og er efterhaanden gaaet over i det danske Fodboldsprog, og ingen vil finde paa at sige Maalgennemsnit. Maalaveragen regnes ud paa den Maade, at man bruger det Antal Maal, der er scoret mod En som Divisor, og det Antal Maal, man selv har scoret, som Dividend, og Resultatet af denne Division giver Maalaveragen. 1. Jun. har scoret 40 Maal mod 7, og for at finde Maalaveragen dividerer vi 7 op i 40, og Maalaveragen bliver 5,71. K. B.s 1. Jun. har scoret 31 Maal mod 6, og Maalaveragen bliver her $(31:6) = 5,17$. Frem's Maalaverage er altsaa bedst, og Holdet bliver derfor placeret øverst. Det samme gør sig gældende for 2. Jun. Holdenes Vedkommende. Her er Tallene saaledes:

FREM	18:7 = 2,57,
B. 93	20:12 = 1,67,
A. B.	17:12 = 1,42.

Som vi ser, kan Maalaveragen komme til at spille en stor Rolle, og det gælder derfor om at score ofte og samtidig holde Modstandernes Score nede. Tænk paa dette, naar I spiller mod svage Modstandere — tag ikke overlegent paa Sagerne, men lav de Maal, der ligger, saaledes at Maalaveragen kan blive saa god som mulig.

Bordtennis-Turneringen er nu i fuldt Sving. Der spilles i to Puljer med 14 Deltagere i Pulje A og 15 Deltagere i Pulje B, og inden for hver Pulje spiller alle mod alle. De fire bedste fra hver Pulje spiller tilsidt en Cupturnering om Klubbens Juniormesterskab. Turneringsplanen er ophængt i Juniorlokalet, og der spilles hver Tirsdag og Torsdag fra Kl. 18 til 21,30 samt Søndag Formiddag. Turneringsudvalget, der bestaar af Olaf Henriksen, Gert Hansen, Poul Jensen og Vagn Mathiesen, afgør alle Tvivlstilfælde og fungerer som Dommere. Senere vil en Doubleturnering blive startet — saa se at faa fundet en Makker og meld jer til Turneringsudvalget saa snart som muligt. Til Slut vil jeg takke jer alle for den Halvsæson, der er gaaet og ønske jer alle en rigtig glædelig Jul.

P. M.

Ynglinge-Afdelingen

Samme Dag som 1. Senior beredte sine Tilhængere den store Glæde at udklasse A.B. i Pokalfinalen, kæmpede om Morgenen I Ynglinge i Sundby mod Fremad A. om Retten til at gaa videre i K. B. U.s Ynglinge Pokalturnering. Sejren gik fortjent til Frem med 3—2. Alle 11 Mand kæmpede rigtigt Pokalspil, og Holdet fik altsaa Revanche for Turneringsnederlaget 0—2.

Naar Fremad kom fra 3—1 op paa 3—2, skyldtes det udelukkende Kampens Dommer, der i et „svagt“ Øjeblik forærede Fremad en formidabel Chance i Form af et meningsløst dømt Straffespark, som Fremad omgaaende udnyttede. Dette psykologisk vigtige Maal gav Fremad Færten af at forsøge at faa Kampen uafgjort, men det lykkedes heldigvis ikke, trods haarde og vedblivende Angreb paa vort Maal i Slutningen af Kampen. Ind imellem havde Frem flere farlige Angreb, som var paa Nippet til at resultere.

Angaaende det fejlagtig domte Straffespark (indrømmet af Fremads Ledere) skal jeg nærmere præcisere dette, maaske Eksemplet kan være til Nytte for en eller anden, der læser dette:

Under et Angreb paa Fremads Maal, hvor Frem's backs er trukket op paa omtrent Midten af Banen, bliver Bolden af en af Fremads Forsvarere stukket haardt frem til Fremads højre wing, der styrter efter den lange „Spids“. Frem's højre back har imidlertid „fotograferet“ Situationen og „gaar“ fra sin Plads fra H.side paa tværs efter Bolden, der nu befinder sig i Straffefeltet. Eacken naar Bolden udmærket en Meter før Fremads h. w. og klarer Situationen fint ved at sparke Bolden ud af Banen til Indkast. Men hvad sker nu. Efter Sparket kurer den store tunge back efter sin Styrtten fra højre paa den vaade og opblødte Bane ca. 1½ Meter videre og støder derefter rent med sit Bryst imod Fremads h. w. Sammenstødet var naturligvis uundgaaeligt, og den mindre Spiller, altsaa Fremads wing, falder om i Straffefeltet, og man hører Raab om Straffespark. Dommeren, der befinder sig en halv Banelængde fra Stedet, ryger omgaaende „paa den“ og dommer Straffespark til Fremad. Et bedre Eksempel paa en daarlig Dom kan ikke tænkes. Dommeren har senere overfor mig undskyldt sig med, at han i Sammenstødsøjeblikket saa paa sit Ur, og altsaa ikke var helt klar over, hvad der var sket. Men idet han ser op, ser han en lille Spiller væltet om i Straffefeltet. Og saa lyder Fløjten. Ganske forkasteligt. Hvis ikke en Dommer har fulgt en saadan Situation nøje, saa maa man afgjort ikke dømme noget som helst. Det vilde være prisværdigt, saafremt K.B.U. en Gang imellem vilde finde en af deres bedste Dommere frem. Det vilde være glædeligt — ogsaa for de unge Mennesker, der afgjort vilde tage Lære af en Eksperts Kendelser, og hvad mere: lære at respektere en Dommers Kendelser. Nu udartede Spillet sig i Stedet for ureglementeret og haardt, og der faldt ikke saa faa mere eller mindre gode Kendelser.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y — Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

Derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris .

Naa, men Straffesparket fik altsaa ingen Følger denne Gang, men hvad om det havde staaet 1—1? Dommeren vil gerne, at Spillerne skal betragte ham som en Kammerat, men en Kendelse som ovenfor skitseret bevirker det stik modsatte. Hvordan skal Spillerne kunne respektere en saadan Afgørelse?

Frem's Maalscorere var Henning Jensen, Langthjem og Gebuhr.

Fiduspokalen blev uden Diskussion overrakt w. h. Arne Kjeldsen, der spillede en stor Kamp og var bedste Mand paa Banen. Stor og kraftig ryddede han ustandselig op i Forsvaret, og hans Afleveringer fremefter var mønsterværdige. Han maa utvivlsom kunne blive til noget. Det afhænger kun af ham selv, om han vil gøre et Stykke Arbejde derfor.

I Ynglinge har i Turneringen spillet følgende Kampe:

imod K. B.	vundet 3—1
„ B. 1903	tabt 2—3
„ B. 93	„ 1—2

og har nu sat 9 Points til. Da Holdet hovedsagelig bestaar af I Aars Ynglinge, maa ovennævnte jævnbyrdige Resultat imod de to stærkeste Hold siges at være gode. Der er afgjort Stof i Holdet, hvilket sikkert vil vise sig til næste Aar. 1903-Kampen burde have været vundet. Frem førte 2 Gange, men forwards brændte 3 oplagte Chancer lige uden om. Imod B. 93, der fører i Turneringen og kun har sat 1 Point til, førte vi 1—0 og havde i Begyndelsen af 2. Halvleg en overvejende Del af Spillet. Paa dette Tidspunkt spillede forwards usikkert og famlende uden Maalhunger, hvorefter 93 overtog Spillet og scorede 2 Gange.

II Ynglinge A. har siden sidst spillet følgende Kampe:

imod K. B.	tabt 1—4
„ B. 1903	vundet 5—1
„ B. 93	uafgjort 1—1

Hertil er at bemærke, at Holdet imod K. B. paa Grund af Remplacering af Spillere til I Ynglinge kun mønstrede 9 Mand paa egen Bane (den 10. Mand mødte en Time senere). Synd for Holdet, at 4 Reserver undlod at sende Afbud, saa denne Kamp blev faktisk tabt paa daarligt Kammeratskab fra dem, der ikke sendte Afbud. Spildere, der undlader at sende Afbud, vil ikke blive tolereret mere. Frem's Ynglinge-Afdeling kan mønstre Spillere nok, der vil møde. Hellere en mindre god Spiller og saa vide, at vedkommende møder, end en god Spiller, der ikke værdiger Klubben og Kammeraterne et rettidigt Afbud. Der er Spillere nok, der er ivrige efter at kæmpe for Frem, og som trofast møder op hver Gang, selvom de kun er Reserve.

II Ynglinge B. har paa egen Bane sluttet deres Sæson med en Sejr over Victoria med 5—3.

Iøvrigt henvises til Turneringsoversigten andetsteds i Bladet. *Svend Olsen.*

Seniores

Siden sidst er altsaa Pokalen hjemme, og det første af de Maal, vi har sat, er naaet; men desværre er ogsaa vigtige Points sat til i Kampen mod det næste Maal, dog endnu ikke mere end det ved energisk Indsats kan lykkes os at være med i Opløbet. Kampen i Køge, som blev tabt 1—3, var en Skuffelse hvad Udnyttelsen af tilspillede Chancer angik, der var i første Kvarter alene saa mange at dem, der kaldes „oplagte“ Chancer, at blot en rimelig Udnyttelse havde været nok til at sikre Sejren; men alle blev skammelig misbrugt. Og med Stormen i Ryggen i anden Halvleg var vi meget overlegne i Marken, men meget svage foran Maall. Køge fik næsten 100 pCt. Udnyttelse af deres Chancer, saa det var ikke nogen særlig god Generalprøve for Pokalfinalen Søndagen efter, selvom Spillet i Marken og Opbygningen af Angrebene stort set var god.

Pokalsejren er omtalt andet Sted, saa jeg skal ikke beskæftige mig mere med den, blot nævne, at som Holdet spillede den Dag, burde det altid kunde spille. Konditionen er tip-top, og det tekniske Grundlag er ligeledes godt, saa det burde kun være et rent Tilfælde, naar Holdet kommer ud for en „off day“. Ejner Olsen fik desværre i Kampen revet en Flis af et Fodrodsben, og var færdig for Resten af Efteraaret, selvom han tappert prøvede at spille en 2. Holdskamp Søndagen efter, da vi stod og manglede en Mand.

Kampen mod B. 93 Søndagen efter Pokalfinalen saa jeg heldigvis ikke, det skal ikke have været godt. Holdet kan aabenbart kun spille helt godt hveranden Gang. Mod Fremad manglede ogsaa Effektivitet i Angrebet, og alt det meget gode Spil i Marken, resulterede kun i et enkelt Maal, og vi har saaledes, indtil dette skrives, sat 5 Points til i Kampen om Mesterskabet. Og det er Points, som ikke burde være sat til. Forhaabentlig kan den sidste Kamp mod K. B. vindes, for ellers vil det blive et for stort Handicap at indhente til Foraaret, selvom vi der skal møde A. B. to Gange.

2. Hold vandt Resten af deres Kampe, en enkelt med Kniberi, men fandt dog frem til Førmen fra de første Kampe. Da B. 1903 satte Points til mod K. B., deler vi Førstepladsen i Vinter med denne Klub og venter en knivskarp Kamp til Foraaret om Phillip Wood Pokalen.

3. og 4. Hold ligger paa det jævne og har ikke mange Chancer for at naa frem i Spidsen, men kan dog faa en god Placering. Mødeprocenten for Holdene har været i glædelig Stigning, men 4. Hold har dog spillet et Par Kampe med 10 Mand.

Efter Dukkerten mod K. B. har 5. Hold taget sig frygtelig sammen, og Resten af Kampene blev vundet med store Cifre. Holdet er i Toppen igen i Turneringen og lader sig sikkert ikke pille ned.

En Opstilling over Turneringerne følger her, men det er med Forbehold for Fejl, at vi tryk-

AMAGERBRO

Boligmontering

Telefon Sundby 3276

Konto oprettes

Gælder det MØBLER

saa tal først med **BINAU**

Amagerbrogade 17

Hj. St. Møllevej ved Amagerbanen

ker den, da Resultaterne er taget fra Avisernes Liste. Der mangler nogle enkelte Kampe for de laveste Hold, men Billedet vil sikkert ikke blive forrykket ret meget. Vi skal inden Foraarsturneringen bringe K.B.U.s officielle Liste.

II. Hold.

Klub	Kampe	Points	Nr.
1903	10	18	1
Frem	10	18	2
A. B.	10	13	3
K. B.	10	12	4
Fremad	10	12	5
H. I. K.	10	9	6
K. F. U. M.	10	9	7
B. 93	9	8	8
Ø. B.	9	5	9
Dragør	10	1	10
Brh.	10	1	11

III. Hold.

Klub	Kampe	Points	Nr.
B. 93	10	17	1
1903	10	15	2
K. F. U. M.	9	14	3
Frem	10	12	4
K. B.	10	12	5
Ø. B.	9	10	6
Fremad	8	9	7
A. B.	9	7	8
H. I. K.	9	3	9
Brh.	10	3	10
Dragør	8	0	11

IV. Hold.

Klub	Kampe	Points	Nr.
A. B.	9	18	1
K. B.	9	15	1
1903 a	10	15	3
1903 b	9	11	4
Fremad	7	9	5
B. 93	8	8	6
Frem	9	6	7
H. I. K.	8	4	8
K. F. U. M.	7	2	9
Ø. B.	8	0	10
Brh.	4	0	11

V. Hold.

Klub	Kampe	Points	Nr.
Frem	9	16	1
1903 a	9	15	2
A. B. a	10	14	3
Fremad	10	14	4
B. 93	10	12	5
K. B. a	9	10	6
1903 b	10	8	7
A. B. b	9	6	8
K. F. U. M.	9	5	9
A. B. c	10	4	10
K. B. b	9	0	11

Visk.

Fodbold allevegne fra V.

(forts. fra Side 8)

I Halfbackkæden finder man som center Matthews Klubkammerat, *Franklin* som ogsaa er „still going strong“, medens det har knebet at finde en Afløser for „gamle“ straalende *Joe Mercer*, *Englands* og *Evertons* captain i utallige Kampe paa v.halfback Pladsen. Man mener dog at have fundet ham i Manchester Utd.s *Cockburn*, og selvom han ikke var særlig fremragende mod Wales, saa har hans Spil dog givet saa store Løfter, at man allerede er begyndt at sammenligne ham med hans store Forgænger. Han er ganske ung, og det bliver sikkert et Navn, man skal komme til at se oftere i Beretninger fra engelske Fodboldbaner.

Men — trods Knaphed paa veltrænet og vel-egnet Spillemateriale, saa er der ingen Tvivl om, at England er paa Vej til fordum Tiders Hegemoni paa Fodboldens Omraade. Det gaar langsomt, men Arbejdet vil blive gjort. Et af de Midler, der tages i Anvendelse, er Englands Op-givelse af Isolationspolitikken, hvilket kommer til Udtryk gennem de mange Invitationer, der er sendt ud til Kontinentet, og som bl. a. er resulteret i Norrkøpings Besøg og det forestaaende Besøg af „Stævnet“. Og vær sikker paa, at de Hold, der til Foraaret kommer til Danmark, vil blive af en hel anden Styrke, end de Hold, der gæstede os i Aar.

Visk.

Boldklubben FREM

stiftet 17 Juli 1886.

Foreningens Adresse: Julius Andersensvej 3, SV
 Telefon: Valby 1317 - 1331.
 Medlemstelefon. Valby 1331.
 Kontortid 15—18 (Lørdag undtaget).

Bestyrelsen.

Formand: Underdirektør *B. Langvoild*.
 Næstformand: Driftsleder *V. Skousen*.
 Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt. *Kurt Nielsen*.
 Medlemmer: Værktøjsmester *A. Henrichsen*.
 Værkfører *Pauli Jørgensen*.
 Assistent *Henri Olsen*.
 Inspektør *Georg Hansen*.
 Bestyrelsens Sekretær: *L. Svane*.

Redaktion:

Ansvarshavende: *V. Skousen*.
 Bladudvalg: *Georg Hansen, Henri Olsen, Knud Larsen, Svend Olsen*.

Afleveret til Postvæsenet d. 18. December 1946

Amagerbrogade 96 - Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
 af alle Musikinstrumenter

Sig det med Blomster!

V. Lunghøj

Lyngbyvej 30

Telefon Ryvang 527